

folk", saa ses det, at dette er et alvorligt Spørgsmaal for ham. Og jeg vil nævne en Mand af helt modsat Lejr. Hvis det ærede Medlem vil læse, hvad Biskop Ludwigs siger — han fremdrager netop ogsaa det *fælles*-kirkelige —, saa vil det ærede Medlem faa en anden Opfattelse af det Udtryk, jeg har brugt; det er sandelig ikke brugt hen i Vejret.

Jeg skal ikke bruge høje Ord; jeg skal kun gøre opmærksom paa de faktiske Forhold, som har foreligget og vil komme til at foreligge i vor Kirke. Jeg skal saaledes bede det ærede Medlem tænke paa, i hvor høj Grad den gamle Ryslinge-Affære, Forudsætningen for den første Valgmenighedslov, satte Sindene i Bevægelse, og hvilken uhyre Splittelse den vakte. Jeg har ikke blot talt om Sprængning, men ogsaa om Splittelse og Kirkekamp.

Det ærede Medlem ankede over, at jeg overfor ham havde brugt Udtrykket Independentisme, og det ærede Medlem erklærede, at han ikke var Independent. Nu maa jeg, som er Kirkehistoriker, fremhæve, at Independentisme betyder den enkelte Menigheds Selvstændighed overfor Staten og Kirkeorganisationerne. Da det ærede Medlem netop ønsker, at den enkelte Menighed skal tage Bestemmelse om denne Sag, er det ærede Medlem altsaa, hvad enten han ønsker at være det eller ikke, Independent i den Betydning, hvori Udtrykket videnskabeligt og historisk tages. Hvis det ærede Medlem føler sig generet ved denne Tiltale, maa han forandre sit Standpunkt; men hvis det ærede Medlem fastholder dette Standpunkt, er han Independent. Og jeg gør opmærksom paa, at det er den danske Kirkes Ordning ikke indrettet paa; den danske Kirke er en Folkekirke, ikke en Samling independentiske Menigheder, og naar Grundloven giver den Statsstøtte, er det, fordi det er en Folkekirke og ikke en Samling independentiske Menigheder. Jeg maa derfor fastholde, hvad jeg til min Beklagelse maatte give Udtryk i Gaar, at det ærede Medlem har fortsat det Ordførerskab, vi kendte fra Venstres Side, den Gang denne Sag sidst var til Behandling, men det trøster mig uægtelig i høj Grad, at det ærede Medlem forsikrer, at der indenfor hans Parti er saa stor Frihed, at Medlemmerne med Hensyn til kirkelige Spørgsmaal kan stille sig paa et helt andet Standpunkt, end det ærede Medlem gør. Heldigvis har Forholdet ikke praktisk Betydning i Øjeblikket, da den ærede Ordfører lige saa bestemt som jeg mener, at Øjeblikket ikke

er kommet til at lovgive om dette Spørgsmaal paa den Maade, her er Tale om.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch fremhævede som en Spydighed overfor mig, at de kvindelige Teologer aabenbart ikke havde lært tilstrækkeligt hos mig. Det var netop det, jeg i saa høj Grad beklagede; jeg gav Udtryk for min Sorg over, at dette var Tilfældet; men da det ærede Medlem for en Del Aar siden har studeret ved det Universitet, jeg er ansat ved, tænker jeg, hun heller ikke har glemt, at der eksisterer en saadan Studiefrihed, at man virkelig kan gaa Universitetet fuldstændig igennem uden at have staaet i et nærmere Discipelforhold til en enkelt Lærer, ja, endog til mange Lærere, og jeg maa formode, at de Damer, der har været saa uheldige i deres Udtryksmaade, at de taler om at lovgive om Ordination, har været fuldkommen udenfor min Talestemmes Rækkevidde, de vilde ellers neppe have brugt det Udtryk. Jeg har selv gjort opmærksom paa og grædt stille tørre Taarer over dette Forholds Konstatering.

Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem udtalte om Biskoppens Prøve af den Kvinde, der eventuelt vilde blive Tale om ved Besættelse af en saadan Stilling, tror jeg, det ærede Medlem saa noget overfladisk paa denne Prøve, som om den kun drejede sig om, hvad Dragt Vedkommende var iført. Jeg vil ikke underkende Momentet. Hvis der optraadte en kvindelig Teolog, der var saa afhængig af Moderne, at hun optraadte med Pagehaar og Silkestrømper af den Art, at det ser ud som bare Ben, og meget kort Kjole, som nu anses for passende, vilde jeg finde det fuldstændig rimeligt, om Biskoppen ogsaa af den Grund henviste hende til en anden Virksomhed. Men det, jeg tænkte paa med Hensyn til Biskoppens Undersøgelse af vedkommende Ansøger, var hendes aandelige Kvalifikationer til at overtage en saadan Stilling; og skønt jeg er Teologlærer, staar jeg paa det Standpunkt, at det ingenlunde er sikkert, at en ung Kvinde, fordi hun har taget teologisk Embedseksamen, netop har de Kvalifikationer, som kræves til den Stilling. Jeg forstaaer derfor saa godt Biskop Ostensfelds Standpunkt overfor dette Spørgsmaal.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Kirkeminister, der i sine Bemærkninger ogsaa kom ind paa Udtryk, jeg havde brugt. Ligesom den ærede Ordfører for Venstre har jeg den største Respekt for det Motiv, som den højtærede Kirke-